

HISSANT LA PLOMA

JA SOM EUROPEUS!

El Mercat Comú existeix des de 1958. Els escalencs, encara que la majoria no sabem què és ni com funciona, en som membres des de l'1 de gener d'aquest any.

Les qüestions legals i financeres no són més difícils d'entendre que les de qualsevol govern de qualsevol nació democràtica, i més tenint en compte que és un intent de coordinació econòmica entre els 12 estats membres.

Però la qüestió crucial d'aquest entramat de dubtes que han surgit, és si ens hem o ens han preparat i mentalitzat per ser on som.

La C.E.E. (Comunitat Econòmica Europea, més coneguda com a Mercat Comú) fou creada l'1 de gener de 1958 amb Bèlgica, França, Països Baixos, República Federal d'Alemanya, Itàlia i Luxemburg com estats membres i com a resultat dels tractats de Roma de 25 de març del 1957. Més tard i en diferents etapes, s'hi van afegir Dinamarca, Irlanda, Regne Unit i Grècia, la darrera integració ha estat la d'Espanya i Portugal. La seva finalitat era establir un mercat i unes tarifes externes comunes i una unió duanera per a tots els productes, laborar una política conjunta per l'agricultura, pel moviment de mà d'obra i els transports i fundar institucions comunes pel desenvolupament econòmic. Tots aquests objectius no s'han aconseguit després de 30 anys de comunitat. Un país comunitari es mostra recelós davant l'entrada d'un producte procedent d'un altre país comunitari i li posa tots els inconvenients possibles perquè no passi la seva frontera. La inexistència de fronteres entre els estats membres és irreal.

FUNCIONAMENT DE LES PRINCIPALS INSTITUCIONS DE LA C.E.E. (Dret Polític Comunitari).

Les Comunitats Europees són una organització supranacional amb institucions que trascendeixen els governs dels seus components. Les principals institucions són les següents:

El Consell de Ministres, que és el principal òrgan decisor de la Comunitat. Normalment el formen els ministres d'Afers Estrangers de cada estat o bé, els ministres de l'àrea corresponent al tema que es tracta al Consell (si és un tema d'indústria, per exemple, es reuniran els ministres d'indústria). Tres vegades l'any es reuneixen els caps de govern per discutir àmplies àrees de la política.

La Comissió proposa la política comunitària i és responsable de la seva execució en el marc del Tractat de Roma. Cada comissari s'encarrega d'un departament amb responsabilitats especials en una àrea concreta de política comunitària. Els comissaris formulen propostes que presenten al Consell de Ministres.

El Parlament té tres funcions principals:

- 1-Aconsellar al Consell de Ministres sobre les propostes de la Comissió.
- 2-Juntament amb el Consell de Ministres determina els pressupostos de la Comunitat.
- 3-Exerceix un control polític sobre el Consell i la Comissió.

Actualment el formen 518 diputats dels quals 60 corresponen a l'Estat Espanyol. D'aquests 60, 8 són catalans (5 del Partit Socialista, 1 de Convergència i Unió, 1 d'Unió Democràtica i 1 d'Aliança Popular). S'agrupen en partits polítics o grups parlamentaris, però no per estats. Es reuneixen una setmana al mes. Les seves decisions influeixen en el Consell però no són vinculants. La capacitat del Parlament per fer dimitir el Consell, així com per rebutjar el pressupost, li permet exercir una gran influència en el desenvolupament de la política comunitària.

El Tribunal de Justícia resol els conflictes legals que afecten les lleis comunitàries i dictamina sobre els acords amb tercers països. Està format per 12 jutges, un per cada Estat, assistits per 6 advocats generals. Qualsevol persona pot demanar al Tribunal que dicti sentència en afers propis de Dret Comunitari. Les sentències del tribunal són vinculants en tots els països membres.

Existeixen, a part dels ja esmentades, altres òrgans com el Comitè Econòmic i Social, el tribunal de Comptes i el Comitè Executiu, que són òrgans executius.

COM ES FINANCIA LA COMUNITAT.

Existeixen tres fonts principals d'ingressos:

- 1-El famós I.V.A. o Impost sobre el Valor Afegit. Cada estat membre pagarà aquest any a la Comunitat el 1,4% de la base de

l'I.V.A. no del total recaptat. Això deixa llibertat a cada govern per decidir els percentatges a aplicar a cada producte. En els pressupostos del 1986 els ingressos per aquest apartat constitueixen el 62% del total.

- 2-**Els Aranzels (impostos) duaners.** En estar constituïda la Unió Duanera enfront l'exterior (països no pertanyents a la C.E.E.), qualsevol article importat paga una sola vegada, en entrar a la Comunitat, l'Aranzel Exterior Comú. Pel 1986 representa un 27% del total.

- 3-**Impostos a la producció i a la sobre-producció agrícola**, que juntament amb altres quantitats menys elevades constitueixen l'11% restant.

El pressupost comunitari d'enguany puja a quatre bilions i mig de pessetes. Això equival a uns 35.000 milions d'ECU. L'ECU és la Unitat de Compte Europea, que comença a ser admesa com objecte de transaccions a tot el món occidental. A l'ECU hi són representades les dotze monedes dels dotze estats membres. La taxa de canvi de l'ECU està pels volts de les 130 pessetes.

DESTINACIÓ DELS PRESSUPOSTOS DEL 1986.

Vegem, resumida, la destinació dels pressupostos d'aquest any:

- 1-Garantia dels mercats agrícoles: productes agrícoles que tenen assegurat un preu de garantia al mercat. S'hi destina el 56% del total (baixa un 7,58% respecte 1986).
- 2-Polítiques estructurals: en aquest apartat s'hi comprenen els fons estructurals. S'hi destina un 21,23% del total (l'any passat se li va dedicar un 18,58%). Dins aquest apartat s'inclouen els destinats al FEDER (Fons de Desenvolupament Regional), al FEOGA (Fons Europeu d'Orientació i Garantia), al Fons Social, a pesca, educació, cultura i medi ambient.
- 3-Investigació, indústria i energia: S'hi dedica un 2,72% del total per estalvi energètic i inversions en noves tecnologies. Aquesta quantitat és petita però ha donat els seus fruits. De totes maneres és insuficient ja que es continua important tecnologia avançada del Japó i d'Estats Units.
- 4-Reembossaments i reserves: Constitueixen el 10,16% del total. Es destinen a tornar una part de la seva aportació a països que comparativament donen més del que reben, com la Gran Bretanya i Espanya en els primers anys. S'inclouen els pagaments d'anys anteriors i una reserva d'«emergència» que és del 1,1%.
- 5-Cooperació al desenvolupament i a països tercers: Constitueix el 4,41% i serveix per atendre ajudes d'urgència a sinistres (com el terratrèmol de Mèxic) i cooperació amb països del sud del Mediterrani i del Tercer Món.
- 6-Personal i funcionament: equival a 4,5% del pressupost comunitari.

A part d'aquests pressupostos a la Comunitat hi ha el Banc Europeu d'Inversions que compta amb recursos propis, desembossats pels estats membres.

Aquesta quantitat de dades i tecnicismes ajudaran, potser a embolicar-vos més la ment. Són massa coses de cop: l'entrada al Mercat Comú i la instauració del nou impost, l'I.V.A.. Feia molts anys que es parlava de l'entrada de l'Estat Espanyol a la Comunitat. També feia força temps que es parlava del nou impost. Tot i això, no ho hem assimilat.

A què es deu? Les institucions i qui correspongués haurien d'haver fet una campanya de mentalització, informació i assessorament al contribuent, realment efectiva. Pels comentaris i les cares d'estupefacció sembla que la gent no sap massa de què va l'afèr. I si no, quants comerços escalencs han aplicat l'I.V.A. a partir de l'1 de gener?. Si l'han aplicat, ho han fet bé?. S'han assabentat de les repercussions als seus comerços de l'entrada al Mercat Comú?. Saben a qui s'han de dirigir per consultar els dubtes, demanar informació?.

Esperem que algú desfaci aquest embolic i que poc a poc sapiguem on estem ficats i com hem d'actuar. A partir d'ara doncs, compte, ja són europeus!

Mont-recova
Gener del 1986